

Ο Πάρις, γνωστός και με το όνομα Αλέξανδρος ή Αλάξανδος, ήταν πρόσωπο της ελληνικής μυθολογίας, γιος του Πριάμου, βασιλιά της Τροίας. Ο γνωστότερος μύθος που συνδέεται με τον Πάρι είναι ο σχετικός με την απαγωγή της Ωραίας Ελένης από αυτόν, που προκάλεσε τον Τρωικό Πόλεμο.

Ο Πάρις ήταν παιδί του Πριάμου και της Εκάβης. Λίγο πριν γεννηθεί, η μητέρα του ονειρεύθηκε ότι είχε γεννήσει έναν αναμμένο δαυλό. Αυτό το όνειρο ερμηνεύθηκε από τον μάντη Αίσακο ως προμήνυμα της πτώσεως της Τροίας. Την ημέρα που γεννήθηκε ο Πάρις, ο Αίσακος είπε επιπλέον ότι το παιδί που θα γεννιόταν εκείνη την ημέρα θα έπρεπε να σκοτωθεί για να σωθεί το βασίλειο. Παρότι ο Πάρις γεννήθηκε πριν νυχτώσει εκείνη την ημέρα, ο Πρίαμος λυπήθηκε το παιδί και δεν το σκότωσε, όπως και η Εκάβη, παρά την προτροπή της ιέρειας του Απόλλωνα, της Ηροφίλης. Ωστόσο, ο Πρίαμος διέταξε τον αρχιβοσκό του Αγέλαο να πάρει το παιδί και να το σκοτώσει, αλλά εκείνος, μη μπορώντας να βρει το κουράγιο να το κάνει, το άφησε στο όρος Ίδη, ελπίζοντας πως θα χανόταν εκεί. Το θήλασε όμως μια αρκούδα. Επιστρέφοντας στο σημείο μετά από 9 μέρες ο Αγέλαος εξεπλάγη που βρήκε το βρέφος ακόμα ζωντανό και το πήρε σπίτι του μέσα σε ένα δισάκι (πήρα στα αρχαία ελληνικά, από όπου και το όνομα του Πάρι) για να το αναθρέψει σαν δικό του παιδί, ενώ πήγε στον Πρίαμο τη γλώσσα ενός σκύλου ως απόδειξη της εκτελέσεως της διαταγής.

Ο Πάρις περνούσε την ώρα τους βάζοντας τους ταύρους του Αγελάου να μάχονται μεταξύ τους. Κάποιος άρχισε να νικά τους άλλους συνεχώς και ο Πάρις άρχισε να τον βάζει να αγωνίζεται ενάντια στους κορυφαίους ταύρους άλλων κτηνοτρόφων. Αφού νικούσε και αυτούς, ο Πάρις προσέφερε ένα χρυσό στέμμα σε όποιο ταύρο μπορούσε να νικήσει τον «πρωταθλητή» του. Ο θεός Άρης απάντησε στην πρόκληση μεταμορφωνόμενος σε ταύρο και νικώντας εύκολα. Τότε ο Πάρις έδωσε ο ίδιος το στέμμα στον θεό χωρίς κανένα δισταγμό. Αυτή η τιμιότητα στην κρίση παρεκίνησε τους ολύμπιους θεούς να βάλουν τον Πάρι ως κριτή του θεϊκού διαγωνισμού ανάμεσα στην Ήρα, την Αφροδίτη και την Αθηνά. Εκείνος επιλέγει την Αφροδίτη. Ως ανταμοιβή για την κρίση του, η Αφροδίτη τον αντάμειψε κάνοντας την Ελένη την πιο όμορφη θνητή γυναίκα, να τον ερωτευθεί και να τον ακολουθήσει στην Τροία. Αμέσως μετά την αρπαγή της, ο Αγαμέμνωνας, ο βασιλιάς των Μυκηνών και αδελφός του άντρα της Ελένης, Μενέλαου, ηγήθηκε γενικευμένης εκστρατείας των Ελλήνων και πολιορκήσε την Τροία για δέκα χρόνια.

Μετά τον θάνατο πολλών ηρώων, όπως του Αχιλλέα και του Αϊαντα του Τελαμώνιου καθώς και των Τρώων, Έκτορα και Πάρι, η πόλη αλώθηκε χάρη στο τέχνασμα του Δούρειου Ίππου. Ο δούρειος ίππος (δούρειος=ξύλινος) στην ελληνική μυθολογία είναι κατασκευή εμπνευσμένη από τον Οδυσσέα, ένα ξύλινο άλογο-κρύπτη. Σκοπός του Οδυσσέα ήταν να παραπλανηθούν οι Τρώες και να το εκλάβουν ως δώρο και ως δείγμα καλής θελήσεως και ειρήνης από τους Αχαιούς. Στην πραγματικότητα επρόκειτο για μια κατασκευή που έκρυβε εντός της τους σημαντικότερους αρχαίους Έλληνες ήρωες. Εκείνοι, μετά την είσοδο του ίππου στην Τροία, βγήκαν από αυτόν και άνοιξαν τις πύλες στους υπόλοιπους, προκειμένου να ξεκινήσει η λεηλασία της πόλης. Η έκφραση Δούρειος Ίππος σήμερα υποδηλώνει είσοδο με τέχνασμα, δόλο και πονηρία.